

ΑΠΟΚΡΗΤΙΚΑ

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΝΥΧΤΑ

(Του Κόναν Ντόυλ)

ΔΟΥ με δυο λέξεις περί τίνος πρόκειται, μου είπεν ο προϊστάμενός μου κ. Δίκσον, αντιπρόσωπος εν Όδησάφ του μεγάλου σιτεμποριού οίκου Μπαϊλέυ και Σα. Θά επιθυμούσα πολύ νά προλάβω και νά εξασφαλίσω την άγορά της συγκομιδής του Σολτέφ, που έχω κάθε χρόνο νά τή πιστώσω ότι μπορεί να τό κατορθώσω σε πολύ χαμηλές τιμές. Θά πάτε λοιπόν στο Σολτέφ και θά επισημαίνετε κάποιον κίτριον Ντιμίντωφ, που είναι ο κίτριος γεωκτημών του τόπου. Θά διαπραγματευθήτε μαζί του και θά υποστηρίξετε όσο μπορείτε καλλίτερα τά συμφερόνά μου. Έχουμε συμφωνήσει με τό κ. Ντιμίντωφ νά γίνουν άντιση διαπραγματεύσεις όσο τό δυνατόν πιδ άθρόωβα και μυστικά. Έγώ μεν για τό συμφέρον του οίκου μας και αύτός λόγω των θέσεωσων που έγείρουν οι καλλιεργηταί του εις βόρος της εξαγωγής. Θά φύγετε άμέσως άπόψε ο κ. Ντιμίντωφ έχει ειδοποιηθή σχετικώς και θά σταίη κάποιον νά σας προύπαντήση. Θά σας άνοίξω μία πίστωση για τά έξοδα του τόξιδιού σας. Αυτά είχα νά σας πώ. Κύριε Ρόμπινσον σας χαιρετώ κ' ελπίζω ότι θά φανήτε άξιος της έντιμής σας πού είχα πάντοτε σε σας.

Είμουν τόσο περήφανος γι' αυτή την έμπιστευτική άποστολή που μου ανέθεσε ο προϊστάμενός μου, ώστε όλη την ήμερα καμάρινα μέσ' στο γραφείο στους συναδέλφους μου με ύφος μυθιστορηματικού ήπτοτου κ' όταν τό βράδυ βγήκα για νά πάω στο σταθμό, βλέποντας κανείς τό τούπε μου, θά σχημάτιζε την ιδέα ότι μέσα στη μικρή μου βαλίτσα θά είχα όλόκληρο τό περιεχόμενο της κάσας του προϊσταμένου μου. Άφού έβγαλα τό εισιτήριό μου εγκατεστάθηνα στο βάθος ενός άνετου βαγονιού κ' έβυθίσθηκα σε μακάριες σκέψεις. Ο Δίκσον είχε άρχισαι νά γερονάη, έλεγα μέσα μου, κ' αν έργονα αύτη την υπόθεσι εις άσιο πέρας, μπορούσε ναχη για μένα τά πιδ άπροσδόκητα άποτελέσματα. Έβλεπα τό ένδεχόμενο του νά γίνω συνέταιρος του οίκου μας κ' ένα ναοίσιμα γλυκύτατο μ' έλκνιζε μαζί με τόν ήχο που έβγαλαν οι ρόδες του τραίνου ως πού στο τέλος άποκοιμήθηκα. Μα με ξύπνησε έξαφνα κάποια ένστικτη άνησυχία που δοκιμάζει κανείς και στον ύπνο του όταν τον κατασκοπεύει κάποιος, κ' άνοίγοντας τά μάτια μου άντελήφθην ότι δέν είχα γελοστή.

Ένας μελαγχρινός και ψηλός άντρας ήταν καθισμένος στο άντικρινό μου κάθισμα και τά σκοτεινά κ' άγρια μάτια του μ' έξέταζαν με τόση προσοχή που θάλεγε κανείς ότι θά ήθελαν νά κοιτάξουν ως τά βάθη του έαυτού μου. Η προσοχή του κατόπιν στράφηκε στη μικρή μου βαλίτσα που είχα χάμω, στο πλάι μου, από την όποία δέν είχα φροντίσει νά βγάλω τις ένικνέτες άλονδίνου και «Βίτριμιγαμ» που είχα άπ' τή καιρό που ήρθα από την Άγγλία.

Μεγάλε Θεέ! συλλογίσθηκα. Μου φαίνεται πως αυτός ο άνδρας που είνε πράκτωρ των σιτεμποριών Σίμπικιν.

Χωρίς νά χάνη καιρό εκείνος με ρώτησε κάνοντας μία γκριμάτσα για χαμόγελο :

- Έρχεσθε από την Άγγλία ;
- Ναι, του άποκρίθηκα, προσπαθώντας νά κάνω τόν τόνο της φωνής μου όσο μπορούσα πιδ ξηρό.

- Και ταξιδεύετε για διασκέδαση ; με ξαναρώτησε.
- Μάλιστα, άπάντησα, για διασκέδαση και για τίποτ' άλλο.

Ο ξένος χαμογέλασε ειρωνικά. Η στάσις του ήταν πολύ μυστηριώδης. Η ήταν ένας πρελλός ή ήταν πράκτωρ κανενός οίκου σαν τό δικό μας, που ταξίδευε για τόν ίδιο λόγο με μένα. Πάντως κ' οι δυο αυτές υποθέσεις με δυσαρεστούσαν, γι' αυτό και μ' άνακούφισαι άντικμεσα τό παράτημα του σταθμού του Σολτέφ.

Ο κ. Ντινσον μου είχε πη ότι κάποιος άνδρας του κ. Ντιμίντωφ θά με περίμενε εκεί. Κόνταξα γύρω μου μα τίποτε. Άξασφα διως ένας άνδρας μάλλον κανονισμένος, άξέριτος προ δέκα τουλάχιστον ήμερών, πέρασε μπροστά μου, έξεάζοντας τό πρόσωπό μου και κατόπιν τή βαλίτσα μου. Άμίσως χάθηκε μέσα στο πλήθος και σε λίγο ξαναεάνηκε, ήρθε κοντά μου και μου ψιθύρισε :

- Άκολουθήστε με, μα έξ άποστασίας.
- Και άμέσως βγήκε από τό σταθμό και τράβηξε με γοργό βήμα στον άντικρινό δρόμο.

Τί ήταν πάλι αυτό τό νέο μυστήριο ; Με τή βαλίτσα μου στο χέρι προσπαθούσα νά τόν άκολουθώ όσο μπορούσα πιδ γρήγορα και μόλις στρίψαμε τή γωνία είδα ένα άγοραίο άμάξι που μάς περίμενε.

- Ο σύντροφός μου μου άνοίξε την πορτίτσα και μπήκα μέσα.
- Ο κ. Ντινσον... πήγα νά τόν ρωτήσω.
- Σούτ! μου έκανε. Όχι όνόματα, όχι όνόματα ! Κ' οι τοίχοι έχουν αυτιά. Θά τά μάθετε όλα άπόψε !

Και με αύτη την ύπόσχεση ξανάκλιε την πορτίτσα, άνέβηκε στη θέση του άμαξά κ' έπήρε τά ήνια.

Έκείνη τή στιγμή έρριξα πίσω ένα βλέμμα κ' είδα τό συνταξιδιώτη μου με τά σκοτεινά μάτια νά μάς πορακολουθή ως ότου χαθήκαμε στο στρίψιμο του δρόμου.

**

Ένώ προχωρούσαμε συλλογιζόμενοι «Τί διάβολο ; τόσα μυστήρια για νά πουλήση κανείς τό σάκι του ! Αυτό είναι έξωφρενικό, τερατώδες !» Και βλέποντας τά στενοσόκακα που περιούσαμε και τούς βρωμερούς και έλειπούς περιούρους, έξακολούθησα : «Χούμ, δέ φαίνεται νά κάθεται σε πολύ άριστοκρατική συνοικία ! Μπιά ! φτάσαμε κ' όλας ; Βέβαια, άφού σάθήκε τό άμάξι!»

Πράγματι είχαμε φτάσει κ' ο μυστηριώδης σύντροφος ήρθε στην πορτίτσα και μου είπε, βοηθώντας με νά κατεβώ.

- Έδώ είναι, έντιμώτατε κύριε ! και μου έδειξε ένα σπίτι.

- Του κ. Ντιμί... ένομιάσθηκα νά τόν ρωτήσω για δεύτερη φορά, μα αυτός με διέκοψε πάλι.

- Ότι άλλο θέλετε, μα όχι όνόματα, ψιθύρισε, ότι θέλετε έκτός άπ' αυτό. Χρειάζεται φρόνησις, έξοχώτατε κύριε.

Και με παρέδωσε μέσ' από ένα πλακοστρωμένο διάδρομο, όπου άνεβήκαμε μία σκάλα ή όποία βρι-

